

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0086 van 13 maart 2012
in de zaak 2010/0700/A/2/0715

In zake:

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Geert MULLENS
kantoor houdende te 3740 Bilzen, Oude Heidestraat 65
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 15 juli 2010 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 1 september 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 10 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Bilzen van 2 maart 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor het verbouwen van een woning tot kangoeroewoning en het bijbouwen van een loods.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 december 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geert MULLENS die verschijnt voor de verzoekende partij, en mevrouw ■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomenende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■ vraagt met een op 17 januari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 16 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Bilzen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een woning tot een kangoeroewoning en bijbouwen van een loods”*.

Op 30 december 2002 en 5 september 2003 werden de werken reeds vergund door het college van burgemeester en schepenen van de stad Bilzen. Deze verkregen vergunningen kwamen echter te vervallen terwijl de werken nog niet volledig waren uitgevoerd (niet winddicht afgewerkt). De tussenkomenende partij heeft daarom een nieuwe, identieke aanvraag ingediend.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 december 2009 tot en met 11 januari 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partij.

De stedelijke milieudienst brengt op 9 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 15 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stedelijke dienst cel wegen brengt op 17 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 22 januari 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Bilzen het volgende standpunt in:

“ ...

Het perceel is echter groot genoeg in verhouding tot de bebouwing die er opgericht zal worden, er worden normale afstanden tot de perceelsgrenzen gerespecteerd en de bouwdiepte en –hoogte worden gerespecteerd in navolging van de verscheidenheid van bebouwing in de omgeving.

Dit bezwaarpunt wordt bijgevolg ongegrond bevonden.

...

Aangezien er voor deze loods in het verleden reeds een vergunning afgeleverd werd, wordt dit bezwaarpunt bijgevolg ongegrond bevonden.

...

Aangezien er voor deze verbouwing in het verleden reeds een vergunning afgeleverd werd, wordt dit bezwaarpunt bijgevolg ongegrond bevonden.

...

De woning wordt inderdaad zowel qua volume als qua oppervlakte serieus uitgebreid. Er bestaat echter geen wettelijke reden die deze uitbreiding onmogelijk maakt. De codex legt geen beperkingen op qua oppervlakte en volume voor woningen die, zoals deze woning, gelegen zijn in een woongebied met landelijk karakter. Het perceel is groot genoeg in verhouding tot de bebouwing die er opgericht zal worden, er worden normale afstanden tot de perceelsgrenzen gerespecteerd en de bouwdiepte en –hoogte worden gerespecteerd in navolging van de verscheidenheid van bebouwing in de omgeving.

Dit bezwaarpunt wordt bijgevolg ongegrond bevonden.

...

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische voorschriften en met de vereisten van een goede plaatselijke ordening.

Het ontwerp is verenigbaar met zijn onmiddellijke omgeving.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 15 februari 2010 een gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen op 22 januari 2010.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Bilzen verleent op 10 maart 2010 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag betreft het verbouwen en uitbreiden van een halfopen ééngezinswoning tot kangoeroewoning en het oprichten van een loods.

Voor het uitvoeren van deze werken werden reeds vergunningen verkregen in 2002 (woning) en 2003 (loods). De betreffende vergunningen zijn echter vervallen terwijl de werken nog niet beëindigd zijn. De huidige aanvraag is zowel wat de woning als de loods betreft identiek aan de vorige aanvragen waar vergunningen voor verkregen werden.

Het ontwerp voldoet aan de algemene stedenbouwkundige voorschriften en de vigerende normen, de bouwdiepte en hoogte worden gerespecteerd in navolging van de verscheidenheid van bebouwing in de omgeving. Het ontwerp richt zich voldoende naar de specifieke kenmerken van het perceel en haar omgeving.

De kangoeroewoning zal naar vormgeving en materiaalgebruik een harmonisch geheel vormen met de andere woningen in de omgeving alsook met de karakteristieke landschappelijke en ruimtelijke context.

In het kader van het openbaar onderzoek werd één bezwaar ingediend. Dit bezwaar werd ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 1 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 7 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de partijen te hebben gehoord op 11 mei 2010, beslist de verwerende partij op 10 juni 2010 om het beroep weliswaar in te willigen, maar de stedenbouwkundige vergunning toch voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat het perceel gesitueerd is langs de gewestweg [REDACTED]; dat aan de overzijde van de weg en westwaarts de omgeving gekenmerkt wordt door een aaneengesloten dicht bebouwd karakter; dat oostwaarts de bebouwing meer in open en halfopen vorm voorkomt; dat voor het perceel rechts naast het eigendom van beroeper bij besluit van de deputatie van 10 december 2009 in beroep een vergunning werd verleend voor een toonzaal met 4 appartementen; dat zich aan de achterzijde een inbreidingsverkaveling aan de [REDACTED] / [REDACTED] situeert; dat deze bebouwde omgeving naar bestemming, volumes en voorkomen heterogeen en verscheiden is;

Overwegende dat tussen deze omgevende bebouwing het voorgestelde wel kan worden aangenomen; dat het ontwerp voor de verbouwing van de woning getuigt van een

eigentijdse architectuur en naar inplanting en volume ter plaatse aanvaardbaar is; dat de voorgestelde uitbreiding naar afmetingen aanvaardbaar is ten opzichte van het beschikbare perceel; dat aan rechterzijde een bouwvrije strook van ruim meer dan 5m behouden blijft; dat ook de loods naar inplanting, oppervlakte en volume ter plaatse aanvaardbaar is; dat het volume van een gelijkvloerse bouwlaag met een hellend dak niet overdreven is; dat de gevelopening in het midden van de rechter zijgevel een ruime afstand tot de rechter perceelsgrens behoudt ;

dat noch de breedte van de woning, noch de totale terreinbezetting als overdreven kunnen worden beschouwd; dat de voorwaarde in het advies van de milieudienst om aan de perceelsgrenzen een haag in meidoorn of haagbeuk aan te planten bijgetreden wordt en zal zorgen voor een passende groeninkleding; dat er bij een haaghoogte van 2m geen sprake kan zijn van hinderlijke zichten van op het perceel van aanvrager;

...

Overwegende dat in essentie beroeper zich verzet tegen een mogelijke vergunning omdat hiermee het rechts naastgelegen perceel in zijn huidige perceelsconfiguratie zou bevestigd worden; dat door de schuine ligging van de onderlinge grens tussen beide percelen de bouwmogelijkheden op dit belendende perceel beperkt zijn en beroeper aanstuurt op een mogelijke herverkaveling;

dat de aangehaalde argumenten echter niet kunnen worden bijgetreden;

Overwegende dat enerzijds deze uitzonderlijke perceelsconfiguratie het bouwrecht van aanvrager niet kan uithollen; dat anderzijds dit bouwrecht niet onvoorwaardelijk is en er een opportuniteitsbeoordeling van de vergunning-verlenende overheid nodig is die de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening toetst; dat deze perceelsconfiguratie op zich echter geen aanleiding kan zijn tot een algemeen bouwverbod voor het perceelsdeel aan rechterzijde gesitueerd achter het belendende perceel;

Overwegende dat het feit dat de uitloper van het belendende perceel voor herverkaveling in aanmerking komt, niet tot gevolg heeft dat de aanvrager op enige wijze tot herverkaveling kan gedwongen worden; dat de suggestie dat een herverkaveling van de percelen de (enige) ruimtelijke wenselijke oplossing inhoudt en dit onmogelijk wordt door de oprichting van de loods niet correct is; dat een oprichting van de loods niet onomkeerbaar is en ze desgevallend kan worden afgebroken; dat de loods op de voorgestelde plaats in een herverkaveling eventueel zelfs behouden kan blijven, met de mogelijkheid om een nieuwe woning voor of naast de loods op te trekken;

Overwegende dat volgens het beroepschrift de uitbreiding van de woning en de loods een aantasting van het achterliggende landschap in haar landelijk en open karakter zouden inhouden; dat het perceel gesitueerd is in de dorpskern van [REDACTED]; dat in deze woonkern het begrip landschap toch moet worden gerelativeerd; dat men vanaf de [REDACTED] uitkijkt op de achterliggende woningen aan de [REDACTED]; dat dit argument verder eerder als een drogreden voorkomt, aangezien de uiteindelijke betrachting van beroeper een herverkaveling betreft; dat hierbij moeilijk kan worden aangenomen dat deze herverkaveling moet dienen om het open karakter van de omgeving te vrijwaren;

...

Overwegende dat ter zake enkel kan vastgesteld worden dat het ontwerp twee wooneenheden omvat, waarbij de ene (op ca. driekwart gelijkvloerse oppervlakte van de bestaande woning) duidelijk een ondergeschikte wooneenheid betreft; dat deze wooneenheid verder één fysiek geheel vormt met de hoofdwooneenheid en haar volume kleiner is dan één derde van het bouwvolume van de volledige woning; dat het ontwerp in

deze aspecten aan de betreffende criteria van zorgwonen voldoet, zoals dit begrip omschreven is in artikel 4.1.1 VCRO;

dat rekening houdende met deze beperkte omvang van de bijkomende wooneenheid en het voorgestelde totaalconcept bij mogelijke verlening van de vergunning wel de voorwaarde kan worden opgelegd dat de bestemming van de woning als ééngezinswoning / zorgwoning moet beperkt blijven en niet als meergezinswoning kan worden aangenomen; dat ten slotte huidige aanvraag geenszins beantwoordt aan het begrip verkavelen zoals omschreven in artikel 4.1.1 VCRO;

...

Overwegende dat verder de weerlegging van het bezwaarschrift zoals geformuleerd in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt bijgetreden;

Overwegende dat overeenkomstig voorgaande overwegingen als bijzondere voorwaarden kunnen worden opgelegd dat de bestemming van de woning als ééngezinswoning / zorgwoning moet beperkt blijven en dat aan de perceelsgrenzen een haag in meidoorn of haagbeuk moet worden aangeplant, te onderhouden op een hoogte van 2 meter; dat de voorwaarden bij de adviezen van de stedelijke milieudienst en de stedelijke dienst cel wegen en bij het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer moeten worden aangehouden;

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 15 juni 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 15 juli 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap of het eigendomsrecht op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar van het naastliggende pand rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen, met name een beperking van de bebouwingsmogelijkheden van haar eigendom en de vermindering van de waarde van haar eigendom, kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De aard en de omvang van deze hinder en nadelen worden voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, na de gevraagde regularisatie van 17 augustus 2010, een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, aan haar verzoekschrift heeft gevoegd.

Na onderzoek van de stukken stelt de Raad vast dat de verzoekende partij over de nodige hoedanigheid en dus de procesbevoegdheid beschikt om als procespartij het geding te voeren.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1 VCRO en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

De verzoekende partij meent dat de loods onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, omdat er sprake zou zijn van een flagrante insnijding in het plaatselijke landschap. Volgens de verzoekende partij ligt de loods zover naar achteren en wordt ze zo willekeurig ingeplant dat het volledige uitzicht van de naburige percelen aangetast wordt.

De verzoekende partij is de mening toegedaan dat de verwerende partij de bestreden beslissing onzorgvuldig heeft voorbereid en dat er bij het nemen van de bestreden beslissing geen zorgvuldige belangenafweging is gebeurd. Zo zou de verwerende partij nagelaten hebben een eigen onderzoek te doen en zich louter aangesloten hebben bij het advies van de gemachtigde ambtenaar.

De verwerende partij antwoordt hierop door erop te wijzen dat zij een onderzoek ter plaatse heeft uitgevoerd en dus wel een eigen onderzoek heeft gevoerd. Zij stelt dat zij akkoord kon gaan met

de bevindingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waardoor het advies de eigen motivering van de verwerende partij vormt.

Bovendien wijst de verwerende partij er op dat de Raad slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft en dat louter een andere mening hebben niet volstaat om de beslissing te vernietigen.

In een tweede middel roept de verzoekende partij tevens de schending in van de formele en materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 inzake de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, omdat de bestreden beslissing niet gesteund zou zijn op beleidsmatig aanvaardbare motieven en niet steunt op een correcte feitenvinding.

Op de openbare terechtzitting van 6 december 2011 verklaart de raadsman van de verzoekende partij dat haar tweede middel herleid kan worden tot een schending van de materiële motiveringsplicht.

De verwerende partij antwoordt hierop door te stellen dat de verzoekende partij op geen enkele wijze aantoonbaar dat haar motivering kennelijk onredelijk zou zijn wat betreft de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij bij de uiteenzetting van haar middelen zowel de schending inroept van de formele motiveringsplicht zoals uitgedrukt in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, als de schending van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van haar middel blijkt evenwel dat zij de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent, doch deze bekritiseert op feitelijke en juridische juistheid en onredelijke beoordeling door onzorgvuldige feitenvinding. De verzoekende partij heeft dus blijkbaar geen schade ondervonden van enige schending van een formele motiveringsplicht, zodat dit middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig kan worden ingeroepen. De Raad verstaat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht als een schending van de materiële motiveringsplicht, hetgeen op de openbare terechtzitting van 6 december 2011 ook werd verklaard en bevestigd door de raadsman van de verzoekende partij.

Krachtens het materiële motiveringbeginsel moet elke administratieve beslissing steunen op rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag, die kunnen blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit de stukken van het administratief dossier. Het redelijkheidsbeginsel is een onderdeel van de materiële motiveringsplicht. Is het redelijkheidsbeginsel geschonden, dan staat meteen ook vast dat de beslissing niet op voldoende draagkrachtige motieven is gesteund.

Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat het vergunningverlenend bestuur bij de feitengaring slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen.

2.

In de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de eisen van een goede plaatselijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, die in dit verband over een discretionaire bevoegdheid beschikt. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot haar beslissing is kunnen komen.

Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad dient vast te stellen dat de beslissing van de verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen.

2.

Er wordt niet betwist dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een woongebied met landelijk karakter en dat het voorwerp van de aanvraag qua bestemming hiermee overeenstemt.

3.

Wat de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening betreft, moet de bestreden beslissing duidelijk de met die ordening verband houdende redenen opgeven waarop de vergunningverlenende overheid haar beslissing steunt.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening zal het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening moeten houden met de inpasbaarheid van het gevraagde in de onmiddellijke omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Deze beoordeling, waarbij de huidige bestaande toestand als principieel uitgangspunt fungeert, dient in concreto te gebeuren.

Afhankelijk van de aard en de omvang van de aanvraag, en in zoverre zulks bij de beoordeling van de aanvraag daadwerkelijk relevant is, zal tevens de inpasbaarheid in een ruimere omgeving dienen onderzocht te worden. Het onderzoek naar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving is evenwel van minder doorslaggevende aard en kan er alleszins niet toe leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving en de naastliggende percelen in het bijzonder, die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten beschouwing wordt gelaten.

De Raad stelt vast dat verwerende partij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening heeft gesteund op concrete en redelijke motieven. De verwerende partij is in de bestreden beslissing duidelijk nagaan of de aanvraag inpasbaar is in de onmiddellijke omgeving. De verwerende partij heeft het bestreden project concreet beschreven en verwijst, wat betreft de ligging uitdrukkelijk naar de ligging van het perceel langs de gewestweg [REDACTED] en beschrijft aldaar de onmiddellijke omgeving qua bouwwerken en besluit dat deze naar bestemming, volumes en voorkomen, heterogeen en verscheiden is. Uit de beschrijving van het bouwproject (woning én loods) en de inpasbaarheid ervan binnen deze omgeving blijkt dat de verwerende partij een eigen onderzoek naar de verenigbaarheid met de omgeving heeft gedaan.

De verwerende partij antwoordt in concreto ook op een aantal van de door de verzoekende partij als beroeper ingediende bezwaren.

Terzake onderstelt de motiveringsplicht van de verwerende partij niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten punt na punt dient te beantwoorden.

3.

In zoverre de verzoekende partij kritiek uit op de opportuniteit van de inplantingsplaats van de loods, dient de Raad vast te stellen dat hij niet bevoegd is om daar een uitspraak over te doen. Conform artikel 4.8.3, §1 VCRO doet de Raad enkel uitspraak over de verenigbaarheid van een beslissing met de regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur. De Raad kan en mag zich niet in de plaats stellen van de vergunningverlenende overheid en zelf een uitspraak doen over de opportuniteit.

De verwerende partij heeft in concreto de invloed van het project op het achterliggende landschap beschreven.

4.

De verzoekende partij slaagt er niet in de onjuistheid aan te tonen van de feitelijke gegevens die aan de basis liggen van de bestreden beslissing. Evenmin toont de verzoekende partij op goede gronden enige onredelijkheid aan in de beoordeling van de verwerende partij van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

De Raad is van oordeel dat de verwerende partij de gegevens van het dossier in feite en juridisch correct en zorgvuldig heeft beoordeeld en dat de door haar gegeven motivering, op basis van het voorliggende administratieve dossier, niet kennelijk onredelijk is en dat het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening en meer concreet verenigbaar is met de ter plaatse bestaande aanleg.

De middelen zijn ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 13 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS